

ನಾವೂ ಈವರೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಾಳೇಯಿಂದ ಸಹಿಸುತ್ತಾ ಬಂದೆವು. ನಿನ್ನ ಹಣದಿಂದ ಹೋಲೆಯರೆಗೆ ಬಾಬಿ ತೋಡಿಕೊಟ್ಟೇ, ಒಷ್ಟೆ ಬರೆ ಕೊಟ್ಟೇ, ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟೇ. ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಹಾಳಾಗಲಿ, ನಿನ್ನ ಪಾಪದ ಕರ್ಮ ನಿನಗೆ, ಎಂದು ಸುಮೃಸಿದ್ದೇವು. ಈಗ ಈ ಅಸ್ವಿಶ್ವ ಹೋಲೆಯರನ್ನು ಉರೋಳಕ್ಕೂ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೀರು. ಇದು ನಿನ್ನೊಬ್ಬನ ನಿರ್ಧಾರದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಉರೋಳಿಲ್ಲ ಸೇರಿಯ್ದು ಇಂದು ಈ ಹೋಲೆಯರು ಉರೋಳಕ್ಕೇ ಬರ್ತಾರೆ, ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಂದಿರಗಳ ಒಳಕ್ಕೂ ಬರ್ತಾರೆ, ಅಂತಾರೆ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೂತು ಉಣಿತ್ವೇ, ಅಂತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಹಡಿಯರನ್ನು ಮಹಡಿವೆ ಆಗ್ರಹಿತ್ವೇ, ಅಂತಾರೆ. ಮನಗೇನು ಜಾತಿ ಮತ್ತ, ಧರ್ಮಕರ್ಮ, ರಿತಿ ರಿವಾಜು ಇಲ್ಲವಾ? ಸಾಂತನ ಧರ್ಮ ಏರಿ ಹೋಡರೆ, ಉರಿಗೇ ಅನಿವ್ಯ ಬಡಿಯತ್ತೇ. ನಾವೇಲ್ಲ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗ್ರೇವೆ. ಹೀಗಾಗಲು ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡೋರಲ್ಲ.

ಚಂದ್ರ ಹೇಳಿದ, ‘ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಅಥರ್ವ ಇಲ್ಲ, ಹೋಲೆಯರು ಉರೋಳಕ್ಕೇ ಬಂದರೆ ಉರೋ ಹೆಗೆ ನಾಶವಾಗುತ್ತೇ? ಅದ್ಲು ನಿಮ್ಮ ಮೂರಧನಂಬಿಕೆ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿದ ಈ ಉರಲ್ಲೇ, ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಿನಲ್ಲ, ಉರಿಗೇನು ಅನಿವ್ಯ ಬಡಿದಿದೆ?’ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಹೇಳಿತು, ‘ನಿನು ನಮ್ಮವನು’. ಈಗ ಚಂದ್ರ ಭಂಡ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಬಯಲಾದ. ‘ನಾನು ಸಹ ಒಂದಥರ್ದದಲ್ಲಿ ಹೋಲೆಯನೇ. ನನ್ನ ತಂದೆ ಜಮಿನ್ನಾರ ಜಗತ್ಯ ರೆಡ್ಡಿಯೇ ನಿಜ. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಒಬ್ಬ ಹೋಲಿ. ಈ ಉರಾಚೆಯ ಹೋಲಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ರುವ ಬಡಪಾಯಿ ಮುದುಕಿ ಎಂಬೇ.’

ಜನ ದಂಗಾದರು. ಯಾರೂ ಚಂದ್ರನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿಲ್ಲ. ಚಂದ್ರ ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿನ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಅವರೆಲ್ಲೆಡುರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಬೇಕಿದ್ದ ರುಚಿವಾತು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆಂದ. ಜನ ಅವಾಕ್ಯಾದರು. ‘ಈಗ ಏನು ಹೇಳ್ತೀರಿ?’ ಚಂದ್ರ ಗೇದ್ದವನ ಗತಿನಲ್ಲಿ ಷ್ವಂಗ್ರಾಮ ನೋಬಿರುತ್ತಾ ಸರಾಲೆಸದೆ.

ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಹಿರಿಯರು ಗುಸು ಗುಸು ತಮ್ಮಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಂತರ ವಯೋವ್ಯಧಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶಾಸ್ತಿ ಹೇಳಿದರು, ‘ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಮಗೆ ನಂಬಲಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಂದು ವೇಳೆ ನಿನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಸಹ್ಯ ನಿಜವೇ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲ, ನಿನು ಈ ಉರಲ್ಲಿ ರಕೂಡದು. ಅದು ನಿನಗೂ ಒಳೆಯದಲ್ಲ. ನಮಗೂ ಒಳೆಯದಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉರಿನ ಒಳಿಗಾಗಿ ನಿನು ಉರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ಅಥವಾ ಉರಾಹೊರಿಗಿನ ಹೋಲಗೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ನಿನ್ನವರೋಂದಿಗೆ ಬದುಕು ಚಂದ್ರ ಸಿದ್ದಿಮಿಡಿಮೋಂಡು ಹೇಳಿದ, ‘ನನ್ನನ್ನ ಉರಿಂದ ಹೋರಹಾಕುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮಗೇನಿದೆ? ನಾನು ಹೋಗೋಂಡಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಿವೇನು ಮಾಡಿರಿ?’ ಜಗತ್ಯ ರೆಡ್ಡಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾತ್ವವಾಗಿದ್ದ ವ್ಯಧಿ ರಂಗಾರೆಡಿ ಗಜಕೆಂದರು, ‘ಉಲಾತ್ತಾರದಿಂದ ಉರ ಹೋರ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತೇ’. ಚಂದ್ರ ಕೊಂಚ ಅಧೀರನಾಗಿ, ಮನವೋಲಿಸುವ, ಅಂಗಲಾಚುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ‘ನೀವು ಕೊಂಚ ಉದಾರವಾಗಿ ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ಯೋಚಿ ನೋಡಿ. ನನ್ನ ವಾದದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಹೋಲೆಯರು ನಿಮ್ಮಾತೆ ಮನಸ್ಸುರ್ಪಳವೇ? ನಗರ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಿಶ್ವತಾ ನಿವಾರಕೆಯ ಕಾನೂನಾಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಬದಲಾಯಿಸ್ತು ಇದೆ. ನಾವೂ ಬದಲಾಗಬೇಕು’ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಸೇಟಿ ಹೇಳಿದರು, ‘ನಗರ ಪಟ್ಟಣಗಳು ಎಮ್ಮೆ ಗಬ್ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿವೆ, ಅಂತ ನಮಗೂ ಗೊತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ದರಿದ್ರ ಇಂಗಿಲ್‌ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಭಾವ’.